

28. 2. 2022 — **PĚNA MÍSTNÍCH DNÍ**: Úvodem k této knížce je potřeba napsat mnohé - popsat obsah, vysvětlit kontext, navodit smysl. Jen velmi stručně, jen zlehka.

(1) Svazek obsahuje všechny texty, jež jsem umístil do internetového zápisníku, který vycházel (a dosud je k nalezení) na webu www.prijemne-hranice.cz a který měnil svůj název takto:

- **Nebeský zápisník z hranické politiky**

leden - červen 2003

- **Nebeské oči / Sky Eyes**

červenec 2002 - srpen 2006

- **Nové Nebeské oči / New Sky Eyes**

červen 2007 - červen 2008

Šlo o žánr postřehů na aktuální témata, jehož půvabem je stručnost, pestrost a jistě také rozkolísanost a nevyrovnanost. Vybírat by znamenalo *zkreslit* celek a také potřebu najít a obhájit si kritéria takového výběru. A dost možná by to byla hlediska, která by z původní množiny odfiltrovala většinu napsaného. ¶ Důležitým prvkem internetových zápisníků - teprve v průběhu existence *Nebeských očí* se pro ně v češtině ujal anglický pojem *blog* (► 18. 5. 2004) - je propojení s jinými texty pomocí linků. Tyto odkazované texty přinášíme jen tam, kde to bylo nezbytně nutné (a možné) kvůli pochopení kontextu.

(2) A kontext? V roce 1999 jsme s partou přátel začali reagovat na počínání tehdejšího hranického starosty Rudolfa Nováka. Byla to pro nás změna od obsahů kulturních k místní politice. Říkali jsme si *Příjemný úder*. V roce 2002 tento „boj“, vnímaný samozřejmě - vzhledem k věku a zkušenostem - velmi osobně, vyvrcholil naší kandidaturou do městského zastupitelstva (pod značkou *Příjemné Hranice*) a pěkným volebním výsledkem, z něhož vyplynula tři místa v zastupitelstvu, z nich dvě přímo v radě města. Takto, umístěn v epicentru tehdejší politiky, se zkušeností amatérského lokálního novináře, jsem hledal způsob, jak komunikovat s těmi, kdo nás volili i nevolili, být vidět a formulovat naše a své postoje. (Už také nebylo tak snadné psát do místních novin, když jsem se stal „po-

litikem“.) A internet začínal nabírat na síle. ¶ Na konci mandátu jsem psaní přerušil, aby „osobní názory“ nekomplikovaly nastávající volební kampaň. Její výsledek již nebyl tak dobrý, já osobně jsem se do zastupitelstva nedostal. Na nějakou dobu jsem se k žánru ještě vrátil, ale po několika měsících jsem rubriku i celý projekt PH (pro sebe) uzavřel.

(3) Zdůvodnit nynější publikaci, je obtížné. Spokojme se s tím, že je to *samožerský* projekt někoho, kdo hluboce trčí v éře knih a tématu *uchovávání paměti*. A ano, je si vědom limitů svých tehdejších názorů a stojí a v poznámce pod čarou se jistě občas neubrání reakci *na sebe sama*. Ale je to už tak dávno, že se rád a se zájmem podívá na to, kým byl a co si myslel – či za koho chtěl být považován a jak chtěl působit. ¶ Hned od začátku sezení v radě města jsem se zabýval tím, že jednou – myslel jsem na nízké jednotky let – napíšu knížku úvah nad jevy a fenomény, s nimiž jsem se tehdy setkával poprvé a bylo pro mě důležité je nějak pochopit a sdělit ostatním. Nikdy jsem se k tomu neodhodlal a vyjma několika utkvělých témat si dnes už na mnoho nevzpomenu. Snad se mi něco vybaví, když se začnu do Nebeských očí. Opravdu, úvod jsem napsal, a až teď začínám číst. ¶ Nejtěžší bude přeradit texty po proudu času, když na web byly umísťovány opačně – od aktuálních k nejstarším. ¶ Zápisky byly od počátku vybaveny formulkou: *»Názory vyjádřené v těchto textech nejsou v žádném ohledu „oficiálním názorem“ rady města, městského zastupitelstva Hranic či volební strany Příjemné Hranice (jejichž členem autor je), jde o názory osobní.«*

30. 1. 2003 — **SVOBODNÉ INFORMACE:** „Rada města rozhodla o odvolání Ekologického právního servisu Tábor proti rozhodnutí Města Hranice o (ne)poskytnutí informací podle zákona 106/1999. EPS se především nelíbilo, že v kopiích smluv, o které požádal, jsou znečitelněny všechny údaje o fyzických osobách (tedy i jméno!) a dále postrádal některé informace o výběrových řízeních prováděných Městem. Po hodinové diskuzi se RM rozhodla zpřístupnit všechny požadované informace s výjimkou adres a rodných čísel fyzických osob (to jí zákon zakazuje).“ Docela jsem to prožíval, protože sám jsem předchozí RM třikrát žaloval pro porušení zákona 106. Právnička města, JUDr. Hlavinková, zastává právní názory, které jsou pro mě příliš nevstřícné k veřejnosti. Nakonec to dopadlo dobře, měl jsem radost a v soukromí jsem se veselil! Sranda je, že u Krajského soudu v Ostravě ještě leží moje žaloba na instituci, v níž od listopadu 2002 zase-dám...

31. 1. 2003 — **NOVÁ ŘEDITELKA NA ZŠ 1. MÁJE:** Napsal jsem panu místostarostovi Wildnerovi: »Nestalo by zato o volbě nové reditelky ZS*] nějakou primerenou formou informovat učitelský sbor? Lide se samozřejmě výsledky dozvedí, ale způsob, jakým k rozhodnutí došlo atd., bude s největší pravděpodobností všem „utajen“. Vyvesit na nástěnku, že ta a ta komise vybírala z těchto dvou lidí, trochu je charakterizovat a popsat rozhodnutí RM, by podle mého názoru jisté bylo ku prospěchu. Právě v těchto základních komunikacích s lidmi, kterých se rozhodnutí týká, máme myslim co dohanet (a zároveň problém reditele jedné ZS není až tak důležitý, aby se o něm psalo v Hranické radnici). Energie na vysvětlování a zdůvodňování rozhodnutí by měla být přinejmenším stejně velká jako energie na rozhodnutí samo.« Poslední věta se mi sebestředně zalíbila jako vyjádření ТОГО, o co mi opravdu jde. ¶ „Sbor učitelů zajímá výsledek, není vhodné a ani možné vhodnou formou popsat objektivně průběh jednotlivých fází výběru ředitele, reditelky. Hlasování je veřejné a určité problé-

*] Miroslav Wildner byl v době zvolení za ODS ředitelem ZŠ 1. máje, po nástupu do funkce uvolněného místostarosty bylo třeba obsadit ředitelské místo – reditelkou se stala Alena Šťastná.

my nebudou. Ale já osobně, tak jak znám ped. sbor, bych další řešení nechal na ředitelce školy. Ona sama bude kontaktovat zástupce, a tak nakonec dojde na řešení, které jsme jen lehce naznačili při jmenování řed. školy na radě města," napsal mj. pan místostarosta.

3. 2. 2003 — **MOŽNOSTI HRANICKÉ DISKUZE:** Na webu Ivoše Koryčánka www.hranice-online.cz funguje občas docela živé diskuzní fórum. V posledním období mě podráždilo několik mejtlů typu: „V Hranicích se zastavil čas!!!!!!!!!!!! Sice někdy něco málo opraví apod.musí přece jen něco udělat. Ted' dokončuju Vš v Praze. Mě se tam ani nechce vrátit. Jediné, co tam člověk může dělat je to, že zajde někam do hospody, kterých tam je nevidaně mnoho. Co třeba postavit nějakou hokejovou halu a krytý bazén.“ (Viz fórum Co v současné době Hranice nejvíce potřebují?) Moje snaha diskutovat se jaksi minula účinkem, protože „diskutující“ jsou dost mimo. Nakonec jsme se tam ještě pohádali s Nezhybou - no legrace veliká. Doufám, že do několika let se dočkám konce socialismu v lidských hlavách - až se město zbaví „své akciovky“ (Ekoltes), až prodá 2.300 bytů, které vlastní a pronajímá pod cenou, až konečně lidé přestanou předpokládat, že „někdo“, „něco“, „nějak“, pak bude veselo. Nejde o to předělat myšlení, jenom změnit praxi, která produkuje nereálná očekávání.

4. 2. 2003 — **CERTIFIKÁT ISO 9001 PRO MĚÚ HRANICE:** Napsal jsem tajemníkovi MěÚ Vsetín Milanu Půčkovi: „V Hranicích uvazujeme o procesu certifikace MeU podle norem ISO. Z predlozených materialu jsem se dozvedel, ze take Vsetin prochazi timto procesem. Chtel bych se Vas (zcela neoficialne) zeptat na Vase osobni zkusenosti s ISO. Podle mych zprav z podnikatelske sfery ISO nevede k optimalizaci pracovnich vykonu atd. (coz si od neho trochu slibujeme), ale spis k narustu byrokracie. Pokud budete mit cas a chut, napiste mi prosim kratce, v cem jsou podle Vas prednosti a zapory tohoto procesu.“ Odpověď přišla hned: „Pokud to chcete krátce - v našem pojetí pracuje úřad lépe, efektivněji, transparentněji. Naši úředníci pracují více než jinde, jsou lépe placeni než jinde a je jich méně než jinde. Snažíme se, aby problémy našich občanů byly středem

našeho zájmu. Přikládám Vám některé další informace.“ Kolem uvažované certifikace MěÚ Hranice normou ISO 9001 bude nepochybně velká diskusija...

4. 2. 2003 — **ODMĚNY V EKOLTESU:** Zástupkyně PH v představenstvu Ekoltesu Magda Tvrdoňová píše: „Na schůzce PH jsem informovala o vyplacených odměnách členům statutárního orgánu EKOLTES Hranice, a. s. ve výši 163.000 Kč (za rok 2002). Podle dalších informací si za rok 2001 vyplatili na jaře 2002 ještě další tantiémy ve výši 215.000 Kč (z čistého zisku). Celkem tedy 378.163 Kč na sedm osob. Běžná měsíční odměna statutáru brutto je 8.000 Kč pro předsedy, 7.000 Kč pro místopředsedy a 5.500 Kč pro běžné členy představenstva a dozorčí rady.“ Tehdejší složení představenstva: Josef Ježík (předseda, zvolen za KDU-ČSL), Vojtěch Zima (místopředseda, ČSSD), Milan Strílka (KSČM), Libor Petřík (ODS) a Milan Vinkler (ředitel); dozorčí rada: Petr Knobloch (předseda, ČSSD), Josef Kaštovský (ODS) a Milada Hilscherová (volena zaměstnanci). Je asi čas podívat se zpátky a dohledat pár věcí z „minulosti“, kdy v Hranicích vládl dr. Novák & spol.*]

11. 2. 2003 — **PAN JEŽÍK & VaK:** Město Hranice má svůj majetkový podíl také ve firmě Vodovody a kanalizace Přerov, a.s., zástupcem Hranic v představenstvu je už od roku 1993 Josef Ježík, donedávna hranický místostarosta za KDU-ČSL. V loňských komunálních volbách už nekandidoval a jeho strana „odešla do opozice“, proto mělo logicky dojít k jeho odchodu z představenstva VaK. Údajně slíbil, že na svou funkci bude rezignovat 19. února, aby zastupitelstvo následující den mohlo vybrat jeho nástupce. Současný místostarosta Wildner však na posledním zasedání rady města oznámil, že pan Ježík z funkce sám odejít nehodlá, takže bude odvolán valnou hromadou, která se ovšem sejde až v květnu tohoto roku. Postup pana Ježíka je půvabný - hezké zakončení v mnoha směrech podivuhodné politické kariéry :-)

*] Nemohu se zbavit dojmu, že tahle a podobné (často ironizující) formulace se dost podobají nenávistným komentářům „české strany“ vůči „německé straně“ z počátku 20. století, kdy se v Hranicích odehrával „boj o radnici“. Hanba mi!

12. 2. 2003 — **VEŘEJNÉ HLASOVÁNÍ O BAZÉNU 1:** Na včerejší radě města se bouřlivě probíral vztah Programu rozvoje města (jehož uzávěrka se posunula na konec roku 2003) a vybudování toho, „o čem všichni Hraničáci sní“ – krytého bazénu či zimního stadionu. Má touha, aby aspoň o něčem mohli Hraničané rozhodnout přímo, nakonec získala krásnou podporu v červnovém termínu referenda o přistoupení ČR k EU. Pokud tedy všechno dopadne dobře, měli bychom v červnu rozhodovat také o tom, jestli v Hranicích vznikne krytý bazén, či lední plocha (či nic z toho). Tato idea mě rozradostnila na 24 hodin. Zda se plán uskuteční, rozhodne příští týden hlasování koaličního klubu (de facto), oficiálně pak rada města (de iure).

17. 2. 2003 — **JEDNOTNÉ HLASOVÁNÍ KOALICE:** Na dnešní schůzce hranické „Tříkoalice“ (H2000, ODS, PH) mě stejným dílem pobavil jako poděsil plán jednotného hlasování na zastupitelstvu. Já myslím, že staré církevní heslo „v podstatném jednotu, v ostatním různost“ by mělo panovat i v politice koalic. Jiní naproti tomu míní, že bychom se měli dohodnout na jednotném hlasování ve všech věcech, „abychom nebyli opozici pro smích“. Proklamované „nejsme jako oni“ (= nebudeme se k opozici chovat tak jako ona k nám), které zaznívalo po volbách z Hranic 2000, se tak pomalu mění v „tak jak vy nám, tak i my vám“. Tenhle postup je samozřejmě divný dost. Při vzpomínce na zastupitele za KSČM, které sebelepší argumenty nepřesvědčí, protože je dopředu rozhodnuto, jak se bude hlasovat, mě dodnes jímá pocit nepříjemna. Nakonec tedy ze 30ti bodů schůze má 10 (pokud dobře počítám) „jednotné hlasování“ – samozřejmě je to deset nejdůležitějších bodů...

18. 2. 2003 — **„KAUZA KRUMNIKL“:** Diskuzní fórum „Co v současné době Hranice nejvíce potřebují?“ na webu Ivoše Koryčánka www.hranice-online.cz se v posledních dnech zajímavě přemyslelo – od otázek a odpovědí na „horká hranická témata“ se přešlo na osobnější notu. Člověk, který se podepsal „Jiří Krumnikl“ napsal k dosavadní diskuzi dvě slova: „jste ubozí“. Vzápětí se strhla la-

vina velmi smutných vzpomínek na učitelskou dráhu (téhož?) Jiřího Krumníka. Např.: »A přitom by člověk nevěřil, kolik zla, strachu, nejistoty, ztráty sebedůvěry atd... může napáchat jeden výchovný „kantor“.... A to že jsem ze základky už přes 10 let venku...« Stojí to za čtení.

18. 2. 2003 — **VEŘEJNÉ HLASOVÁNÍ O BAZÉNU 2:** Pondělní koaliční schůzka probírala také můj materiál k „veřejnému hlasování o bazénu“. Zažil jsem při tom dvě překvapení. Zaprvé: skoro všichni vystupovali proti navrženému „veřejnému hlasování“ s argumenty „vždyť je jasné, že lidi chtějí bazén“ či „veřejné hlasování ne, stačí nějaká anketa v novinách“. Koukal jsem na to nevěřícně. Na stranu veřejného hlasování se víceméně přiklonil starosta Juračka (argumentoval volebním programem H2000!), což zřejmě způsobilo, že jsem zažil druhé překvapení: po hodině plané diskuze se odehrálo hlasování, v němž proti navržené podobě „referenda“ hlasovali pouze tři lidé z ODS (Wildner, Nehyba, Jablonská), pro byli všichni ostatní (Hlavinka, Fojtů, Nebeský, Korábová, Juračka, Škrobánek, Flajšar, Novák, Jelínek, Živná, Podhorný – pořadí kolem stolu proti směru hodinových ručiček :-). Příští den jsem to pak líčil Nezhybovi a začal jsem spřádat teorie o generačním posunu mezi námi (odchovanci „transparentní politiky“, „politické korektnosti“ atd.) a „jimi“ (generací dnešních padesátníků). Nicméně se zdá, že pokud nevzniknou právní komplikace (!!!), je cesta k veřejnému hlasování otevřená. Co si od toho slibuju? Kromě samotného faktu, že budeme vědět, co občané chtějí, jde především o to, že se budou moct vyjádřit – a ne článkem v novinách, ale hlasováním. Navíc si myslím, že „zápas“ mezi příznivci krytého bazénu a lední plochy by mohl vnést do atmosféry Hranic trochu života, takže to budou příjemnější Hranice.

19. 2. 2003 — **HOSPODAŘENÍ EKOLTESU:** Podle čerstvých zpráv byla firmě Ekoltes Hranice a. s. (jejímž majitelem je Město Hranice) uložena pokuta ve výši 490 tisíc korun za to, že špatně účtovala cenu za vytápění domácností, takže v roce 2001 vybrala od nájemníků o 2,6 milionu korun víc, než měla (neboť ceny některých surovin jsou

mnozí jiní. Po osobní zkušenosti s prací v radě města jsem nakonec dospěl k jakési omluvě a osobnímu smíření, za něž jsem dnes dvojnásob rád. Součástí této změny pohledu na dr. Nováka byl i text O továrně LG.Philips, který sice není nijak laskavý, ale skutečně usiluje o objektivní uvažování. ¶ Tak tedy NA SHLEDANOU!

7. 6. 2007 — **JAK IGNORUJEME ROMY:** Vážená paní Fojtů z Nové ulice, přečetl jsem si Vaš druhý dlouhý článek o soužití s Romy na sídlišti Nová, které se Vám jeví jako obtížné, ba skoro nemožné. A nedá mi to zeptat se, proč tyto články vlastně píšete? Máte pocit, že tím něčemu pomůžete? Budou Vaše texty číst ti „nepřízpůsobiví Romové“, o nichž pojednávají? Chytí se za nos a začnou žít podle Vašich představ? Nemyslím. Spíš jen posilujete to, čemu se říká rasistické stereotypy, které jsou i bez Vás dost rozšířené. ¶ Žiju už dva roky na jiném hranickém sídlišti (kpt. Jaroše), které také obývá řada rodin, jež podle barvy pleti bereme (my „bílí“) jako Romy. A pozoruji jedno takřka železné pravidlo. Děti neromské a romské si spolu nehrají. Žijí vedle sebe, ale většinou se pouze ignorují. Teď mám na mysli děti, které ještě ani nechodí do školy, takže si většinou hrají v doprovodu rodičů. A právě „bílí“ rodiče vedou své děti k tomu, aby romské děti ignorovaly. Asi to mají od svých rodičů a ti zas od svých rodičů... Potom je ale těžké chtít, aby Romové sdíleli „bílé“ hodnoty, když ze strany „bílých“ zažívají hlavně odmítání (plus vznešené řeči o multikulturalismu). Sám jsem byl svědkem toho, jak ve druhé třídě ZŠ „náš kolektiv“ doslova vyštípal jediného spolužáka se snědou pletí. ¶ Čeští „anticikánisté“ by si ovšem měli uvědomit, že čas běží a populační tendence je jednoznačná. Počet Romů roste a poroste, zatímco Neromů ubývá. Je na čase přestat naivně očekávat, že jednoho dne hlučný soused, s nímž jsem nikdy nepromluvil vlídné slovo, zazvoní u mých dveří a omluví se mi. Totéž totiž zřejmě očekává on ode mne. ¶ Na řadě jsme my, tedy ti, kterých je (zatím) většina. Proč my? Právě proto, že nás je většina, že jsme údajně rozumnější, kulturnější a já nevím co ještě. Ale nemám na mysli integrační programy a sociální dávky, jen obyčejnou slušnost začít se s Romy bavit. Ne proto, že

jsou to Romové, ale proto, že jsou to lidé - jako my. ¶ P. S.: A dost by mi vadilo, kdyby v romských novinách v roce 2100 vycházely články o tom, že by bylo nejlepší ty nepřizpůsobivé gádže sestěhovat někam na okraj města, ať nás slušné Romáky už neotravujou. Přesně tohle děláte Vy, paní Fojtů.*]

8. 6. 2007 — **SOKOL 120 LET:** 25. května 2007 mi Iva řekla, že bych se po práci mohl přijít podívat do Sokolovny, že tam bude s Nelun cvičit. Chodívá totiž každou středu do kroužku cvičení s dětmi, který se v Sokolovně schází. Dokonce mají obě sokolské průkazky... nebo přinejmenším platí členské příspěvky. Ke svému překvapení nemalému jsem zjistil, že jejich vystoupení je součástí oslavy 120. výročí založení hranického Sokola. Lidí tam bylo moc a moc málo. Pochod s prapory, cvičení na různé hudby. Ve velikém prostoru Sokolovny se vše skoro ztrácelo. Já uvažoval o této budově z roku 1928, vyhořelé, přestavbou znehodnocené a v roce 1974 znovu otevřené, které od roku 1990 stále chybějí peníze na větší opravy. Chátrá. Projev starosty TJ Sokol Hranice, bratra Vývodý, mě vedl v retrospektivách ještě dál - namaloval čítankový obraz boje dobrých hranických Čechů se zlými Němci, jak jej stvořili naši pradědové na počátku 20. století. To už je dneska vzácnost. Celou éru socialismu úplně přeskočil a v 90. letech se dotkl jen restitučního sporu o budovu s TJ Sigma Hranice. ¶ A tu mě napadlo, že to je možná právě jen existence této budovy, co drží hranický Sokol při životě. Podobně jako Orel žije díky restituovanému kinu Svět (o něž ovšem nyní vede soudní spor). Tak se nemovitosti podílejí na uchovávání tradic.

15. 6. 2007 — **VYSOKÁ ŠKOLA V HRANICÍCH:** Musím říct, že při četbě Hranického týdne, když pojednává o aktuálních záměrech radnice, často cítím radost z dobrých nápadů. Naposledy mě nadchla místostarostka Ondriášová ideou využít areál dělostřeleckých kasáren (Jaslo) jako budovu vysoké školy. Před čtyřmi lety, kdy ještě nebylo jasné, který ze dvou vojenských areálů v Hranicích armáda opus-

*] Hranický týden, 1. června 2007.

tí, jsem chtěl v budovách bývalé akademie i já školu vysokou. A rozhodně by to byla lokalita mnohokrát lepší pro univerzitu, než je Jaslo. Akademii však armáda dnes opustit nehodlá. (A je mimochodem docela zajímavé si představovat, jakými cestami by se dalo ovlivnit toto armádní rozhodnutí.) Jsem tedy velice nadšen tímhle nápadem. Využití Jasla jako průmyslové zóny si nedovedu moc představit, neboť investice do budov budou enormní a vyžadovaly by hodně a hodně úspěšnou grantovou politiku v řádu stovek milionů korun, která by se musela vyrovnat s faktem, že zóna „na zeleném drnu“ je mnohem a mnohem levnější. Pokud by zde vzniklo nouzové bydlení pro „neplatiče“ na periférii, přinese to víc škod než užítku. A těžko by bylo spojit sociální ghetto s nějakými jinými projekty, což by si rozsah areálu vyžádalo (nehledě k tomu, že díky zákonným opatřením by dnes noví neplatiči vůbec vznikat neměli).

27. 6. 2007 — **VÝBORY, O KTERÉ NENÍ ZÁJEM:** Nápad rozšířit instituci osadního výboru, která se dobře ujala ve většině integrovaných obcí Hranic, také na město samotné, se i u politické reprezentace ujal (bez ohledu na pravost či levost těchto stran). Já si třeba myslím, že je to můj nápad, ale jiní si zase myslí, že je to jejich nápad, autorství tu asi řešit nebudeme, neboť na něm nesejde. Současné vedení radnice se plánem zabývá, o konkrétních krocích osobně moc nevím. Reaguju jen na článek o tom, že v anketě na tohle téma odpovědělo nějakých třicet lidí, k čemuž příloha HT Hranická radnice připojila titulky O místní výbory není zájem (nebo něco v tom duchu, nemám teď noviny před sebou). Netuším nakolik se nechají zastupitelé ovlivnit tímto výsledkem. Jen mám pocit, že i ankety se mají používat uvážlivě, tedy tak, aby o něčem vůbec mohly vypovídat. Přirozeně, že nikdo soudný nemá „zájem o zřízení místních výborů“, leda by byl eurobláznem, který miluje komise, plány, analýzy a dlouhodobé koncepce. Je přece potřeba zřetelně povědět, že tyto výbory budou rozhodovat o investicích (v jaké výši) v jasně vymezených lokalitách. Jedině tímto opatřením získala smysl práce osadních výborů. Tohle je první sdělení, které mělo směřovat k veřejnosti. Pokud se to nejdůležitější

zařazuje až k technickým parametrům, které bude potřeba „utřepat na zastupitelstvu“, škodí se věci samé. Bez jasně vymezených kompetencí nebudou výbory fungovat a bez jasně vymezených kompetencí ani nebude zájem na jejich vzniku. Není nic horšího než další a další komise, které zasedají, ale nerozhodují. A pro zastupitele je třeba si uvědomit ještě jednu věc – pokud mají výbory být smysluplné, musí mít k dispozici nějaké NEZANEDBATELNÉ množství peněz pro investice (a opravy atd.), což zásadním způsobem ovlivní množství peněz, o nichž bude fakticky rozhodovat zastupitelstvo. Jinými slovy, aby mohly výbory fungovat, musí se zastupitelstvo vzdát části svých pravomocí. – Jistě, de iure bude o všem rozhodovat zastupitelstvo, ale de facto musí rozhodovat výbory. – Bez tohoto jasného rozhodnutí nemá smysl výbory budovat, neboť budou zbytečné. Příjemné Hranice navrhovaly ve volebním programu počítat na jednoho obyvatele města s částkou 500 Kč ročně (o níž by rozhodovaly místní výbory). Třeba na sídliště Nová to tedy bylo nějakých 577.000 Kč ročně. Za to už se něco udělat dá. Pro město Hranice (bez integrovaných obcí!) by to znamenalo mít v rozpočtu pro akce místních výborů vázáno 8,5 milionu ročně. Takže před vyhlášením anket by si zastupitelé sami měli odpovědět na to, co místními výbory získají a co budou muset obětovat. Osobně myslím, že bychom existencí funkčních místních výborů získali všichni.

6. 7. 2007 — **HODNÍ LIDÉ VE ZLÉM MĚSTĚ:** Smutně jsem se pobavil článkem *Lidé chtěli platit za topení méně. Radnice řekla ne* a komentářem s názvem *Hranické zastupitelstvo: vzpoura podtalentů* v Hranickém týdnu. Obojí se vztahovalo k žádosti společenství vlastníků domů čp. 1725-1727 (1. máje), usilujících koupit od města maličký pozemek, na němž hodlali umístit komín své nové kotelny. Spočítali si prostě, že by je vlastní teplo mělo vyjít levněji než teplo dodávané městskou firmou Ekoltes. Zastupitelstvo to odmítlo a čtenář se tedy mohl dočíst, že „*Hraničtí zastupitelé dali přednost zájmům města před zájmy lidí.*“ – Logické by asi bylo, kdyby věta byla míněna jako pochvala zastupitelstva, vyznění článku je však právě opačné. ♣

V celku jde jen o to, že nějakých 90 domácností by skutečně mohlo vydělat – ovšem na úkor jiných obyvatel města. Výstavbou další kotelny by se dále zhyzdila třída 1. máje, nemluvě o zhoršení již dost mizerného tamního ovzduší, a městská akciovka Ekoltes by přišla o kus své rentabilní činnosti. Ekoltes zajišťuje pro město široké spektrum služeb, v nichž ty málo rentabilní mohou fungovat prostě proto, že jsou dotovány (v nejširším slova smyslu) činnostmi rentabilnějšími. Plánů na demontáž Ekoltesu jeho privatizací už bylo několik – a investorům šlo vždycky na prvním místě o tepelné hospodářství. Nakonec však vždy zvítězil názor, že Ekoltes má zůstat v rukou města. Nelze se tedy divit zastupitelům, když odmítají prodejem pozemku podpořit oslabení městské firmy. Hájí tím zájmy většiny obyvatel města. ¶ Nicméně je evidentní, že Ekoltes bude muset čelit silnému tlaku, který dříve či později jeho monopol v oblasti tepla rozdrolí. Jako už se to stalo v hospodářství odpadovém. A čím víc bude Ekoltes jen „jedním z mnoha hráčů“, tím víc bude vnímán fakt, že je vlastněn městem, jako podivný. Celkově tedy myslím, že ač by bylo z mnoha důvodů výhodnější zachovat Ekoltes (monopol), nedojde k tomu. Důvody nejsou rozumné, ale citové. Což však nic nemění na tom, že osobně bych prodejem pozemku stavbu nové kotelny také nepodpořil. Stejně jako bych nesouhlasil s tím, aby majitelé panelákových bytů přešli na „tuhá paliva“ a topili dřevem v kamnech – jistě by to pro ně bylo ekonomicky nejvýhodnější.

17. 7. 2007 — **HOLUBI PÓDIUM NEUŠETŘÍ:** Navštívil jsem nedávno po letech Kroměříž. Je to hezké město, neskonalé větší než Hranice. Na náměstí tam mají to, čemu se v Hranicích říká mobilní pódium, už nejméně deset let. Tak jako v Hranicích je i zde zakázáno využívat prázdné pódium k sezení. Tak jako v Hranicích obývají náměstí tuční holubi (na jejichž krmení se pro radost dcery též podílím) a... – to v Hranicích zatím není, ale brzy bude... – pódium je velice zesrané těmito holuby. Oni pobývají na tyčích tvořících konstrukci pódia a kakají dolů na prkna, jež kdysi znamenala svět. Dnes znamenají svět jen televizní studia.

20. 7. 2007 — **ŠUMAN:** Nedávno v televizi bylo dílo Šumné Hranice. Záběry z asfaltového náměstí byly nevtíravou propagací náměstí vydlážděného. Ukázaly, jak rychle jsme si na tu změnu zvykli. Třeba však říct, že při své každodenní cestě náměstím (za obědem) se skoro pokaždé potkám s nějakým úrazem na tváři tohoto náměstí - málo šterku ve spárách mezi kostkami, neopatrnou jízdou vyvalené kamenné patníky i značky, několik uschlých stromků atd. To bych ale byl hnidopichem ve stylu čtenářských „podnětů“, což nemám zájem být. No ale je fakt, že nové náměstí potřebuje zvýšenou údržbu - a ta je drahá, což je škoda.

22. 7. 2007 — **V NOCI NA DNEŠEK:** V noci na dnešek jsem poprvé spal na novém místě. Přestěhovali jsme se totiž ze sídliště kpt. Jaroše, z míst, kde stávaly baráky c. k. rezervní nemocnice pro vojáky 1. světové války, v nichž po válce pobývala hranická chudina, na třídu 1. máje, dříve Stalinovu, předtím Wilsonovu a ještě předtím Nádražní a ještě dřív Horní ulici, do míst, kde se rozkládal starý Horní dvůr s mlýnem, velikým ovčincem a sádkovými rybníčky a kaštanovým hájkem a domkem zv. Pindula. Dvůr v pozemkových reformách zčásti rozparcelovali, zčásti proměnili v tzv. Státní statek a nakonec v 70. letech zbořili a vystavěli panelové domy o mnoha podlažích. Právě o proměnách Hranic chystám knížku.*] Už dělám korektury.

24. 7. 2007 — **ZHRZENÁ MILENKA:** Hraničtí zelení jsou mi milí, protože své politické angažmá berou vážně a na rozdíl od jiných své názory veřejně prezentují atd. Naposledy se o to pokusil Martin Los, nový člen dozorčí rady městské firmy EKOLTES Hranice, a.s., článkem Zhrzená milenka aneb slovní exhibicionismus (v HT vyšla verze poněkud změněná). Text je polemikou s článkem zastupitele Zdeňka Špiříka (KSČM) Jak hájí koalice zájmy města a jeho občanů, který se pozastavil nad způsobem obsazování orgánů Ekoltesu. Postup obou pánů chápu - Špiřík kritizuje, že ekonomické orgány jsou obsazo-

*] Jiří J. K. Nebeský, **Hranice**. Praha - Litomyšl: Paseka 2007.